

Gyermekirodalom és médium

Daróczi Gabriella - 2012. 06. 07.

Felismertük, hogy napjainkban a kultúra átvételének az egységei, egyáltalán a kulturális jelölők a saját magunkról való tudást, bármiféle értelem megképzését alapvetően változtatták meg. A konferencia címében erre utal a „médiumai” kifejezés. E fogalom címbe emelésével azt jeleztük, hogy a XX. században a kultúra folyamatai, az aktuális tudás és érzékelés, egyúttal pedig az e jelenségeket interpretáló beszéd immár elválaszthatatlan attól a ténytől, hogy a különféle technikai médiumok óriási lendülettel nyernek teret mindennapjainkban.

Emberközpontúbb megközelítést igényel minden olyan helyzetre való rákérdezés, mely alapvetően felfogható kommunikációs helyzetként is. Az irodalommal való találkozás pedig minden esetben az. A konferenciára való felhívásban az irodalmi szöveg mátrixaként az intermedialitást ajánlottuk, valamint az anyagszerűséget szem előtt tartó interpretációs technikákra kértünk javaslatokat a kollégáktól. Az e témában beérkezett előadásokat végül két szekcióban mutattuk be, ugyanis ezek egy része markánsan a techomédiumok, az animáció és az illusztráció jelentésteremtő működését vizsgálta. Másik része pedig azon technikák bemutatására vállalkozott, amelyek a közvetítőnek, a pedagógusnak a jelentésképzésben betöltött szerepét, működését tehetik még hatékonyabbá. Ez utóbbi szekció a „Módszertani műhely” elnevezést kapta, míg az előbbi a „Kortárs gyermekirodalom intermedialis mátrixban” nevet.

Az antropocentrikus megközelítés esetünkben ugyanakkor az olvasás fenoménjét is izgalmas látószögbe helyezi.

„Esetünkben” – ugyanis felhívásunkban arra utaltunk, hogy kifejezetten a kis – és ifjúkori irodalombefogadás az, amit jobban szeretnénk érteni. Egészen pontosan szerettünk volna válaszokat kapni következő kérdéseinkre: miként tekintünk az olvasásra, hogyan képzeljük el ennek az antropológiáját a materialitás felől nézve? Hogyan olvas a gyermek? Mi működteti, mozgatja akkor, amikor szöveget, verset, mesét hall, illetve később, amikor irodalommal, szövegekkel néma olvasás során találkozik? Kérdésfeltevésünkkel nem feledkezve meg arról a megkerülhetetlen tényről sem, hogy ez az életkori csoport ontogenetikai szempontból valamint műveleti szempontból sem egységes. A konferencia szekciói közül elsősorban az „Olvasó nevelés” szekcióban bemutatott előadások fogalmaztak meg válaszokat fenti kérdéseinkre. A „Mese – vers – játék” című szekciókban egyrészt olyan előadások hangzottak el, melyek az irodalomhallgatást, a gyermeki mesemondó, történetmondó tevékenységet a játékhoz hasonlatos ún. én-technikaként közelítették meg. Másrészt e szekcióban adtak elő azok a kollégák, akik a kortárs s a különféle paratextuális utalások alapján gyermekeknek szánt írásművek megközelítésekor e szövegek működésére kérdeztek rá. Konferenciánk címével ugyanakkor a kultúraalakítás hagyományosnak tartható helyére, annak szerepére is rákérdeztünk. Izgalmas s a szereptudatot illetően biztató válaszokat kaptunk könyvtáros kollégáinktól arra, miként alakul a belátható jövőben könyvtárosaink s könyvtáraink világa.

Nincs hozzászólás!

Your Email address will not be published.

Comment

Name*

Email*

- Save my name, email, and website in this browser for the next time I comment.

Hozzászólás küldése

This site uses Akismet to reduce spam. [Learn how your comment data is processed.](#)

© 2025 e-nyelvmagazin.hu. All rights reserved.